

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 36, št. 9
NOVEMBER 2016

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ NOVEMBER
- ⇒ KRŠČANSKI POGREB
- ⇒ O KNJIGI
- ⇒ DOBRODELNI KONCERT

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

NOVEMBER

V tem mesecu zaključimo cerkveno leto, ki nas kliče k svetosti. Jezus pravi: »Ako ne postanete sveti, ne pridete v nebeško kraljestvo.« Naj omenim nekaj svetnikov, ki ta mesec godujejo:

Prvega novembra praznujemo praznik vseh tistih svetnikov, ki nimajo svojega godovnega datuma. Teh je nepregledna množica. »Tile, ki so ogrnjeni v bela oblačila, kdo so in od kod so prišli? Moj

sti, ki so prišli iz velike bridkosti in so oprali svoja oblačila ter jih pobelili z Jagnjetovo krvjo (Raz 7,14).« Ta praznik je tudi zapovedan praznik, ko smo se dolžni udeležiti sv. maše, ki je Kristusova daritev.

Naslednji dan, 2. november, je dan spomina vseh vernih rajnih. Ta dan molimo in darujemo sv. obhajilo za rajne sorodnike, prijatelje, sosede, so-delavce ... Pri prošnji nad darovi molimo z

duhovnikom: »Vsemo-
gočni Bog, ta daritev
naj s krvjo tvojega Sina
očisti naše rajne brate
in sestre. Krstna ko-
pel jih je prerodila, v
svojem usmiljenju jih
čimprej sprejmi v svo-
je naročje.« Namenimo
jim popolni odpustek,
ki ga Cerkev naklanja
tistemu, ki v teh dneh
opravi sv. spoved, prej-
me sv. obhajilo in moli
po papeževem name-
nu.

4. novembra go-
duje Karel Boromejski,
zelo izobražen in vpli-
ven mož, ki je odigral
odločilno vlogo na
tridentinskem koncilu.
Ustanavljal je šole za
dobro izobrazbo du-
hovnikov. Osebnost se
je žrtvoval in razdvajal
za bolne in umirajoče.
V tem obdobju je živel
ob kruhu, kar ga je
popolnoma izčrpalo.
Umrli je 3. 11. 1584, star
46 let.

11. novembra pra-
znujemo sv. Martina.
Zgodba o polovičnem
plašču, ki ga je dal be-

raču (Kristusu), gane
ljudi že dolga stoletja.
Rodil se je na Madžar-
skem okrog leta 317
v času, ko je pod ce-
sarjem Konstantinom
prenehalo preganjanje
kristjanov. Do tedaj so
bili svetniki le tisti, ki
so prelili mučeniško
kri. Sv. Martin je prvi
svetnik, ki je umrl na-
ravne smrti, kot škof
star 80 let leta 397 v
Toursu (izg. »Turu«) v
Franciji.

Ob koncu mese-
ca, 22. novembra godu-
je sv. Cecilija, zavetni-
ca cerkvenega petja in
glasbe.

Zadnja nedelja v
novembru je liturgični
zaključek cerkvenega
leta in praznik KRI-
STUSA KRALJA, kralja
vesoljstva.

Zadnji dan v no-
vembru pa je god apo-
stola Andreja. Sv. An-
drej je bil brat Simona
Petra in z apostolom
Janezom je prvi šel za
Jezusom, ko je Janez

Krstnik pokazal na
Jezusa: »Glejte, Jagnje
Božje.« Po Jezusovi
smrti je Andrej misijo-
naril v raznih deželah.
Sovražniki krščanstva
so ga v Grčiji okrog leta
60 umorili. Pravijo, da
so ga pribili na poše-
ven križ. Zato še danes
pravimo, da je križ v
obliki diagonal (X) An-
drejev križ.

Svetniki v mese-
cu novembru naj nam
bodo zgled in spodbu-
da, da bi tudi mi rasli
v svetosti in po Božji
milosti dosegli večno
srečo pri Bogu.

Župnik Janez

PASTIRSKO PISMO O KRŠČANSKEM POGREBU

Dragi bratje in sestre!

Ob letošnjem prazniku vseh svetih in vernih duš vam želimo škofje spregovoriti o vprašanih povezanih s smrtjo in krščansko spoštljivim odnosom do človekovega telesa tudi po smrti. Junija letos smo zaradi nekaterih novih dejstev potrdili dopolnjene pastoralne smernice za krščanski pogreb, v oktobru pa je nova navodila o tej tematiki izdala tudi Kongregacija za nauk vere. V spremenjenih družbenih in kulturnih okoliščinah se hitro spreminja odnos do smrti in do umrlih. Želimo vam spregovoriti o smrti kot o sestavnem delu življenja, o poslavljanju in žalovanju kot o spominjanju na velikonočno skrivnost in o krščanskem pokopu telesa kot izročanju rajnega v Očetov objem. Med osrednja oznanila Cerkve spada vesela vest o življenju po smrti. Sv. Janez je v

videnju gledal »veliko množico, ki je nihče ni mogel prešteti«, tistih, »ki so prišli iz velike bridkosti in so oprali svoja oblačila ter jih očistili z Jagnjetovo krvjo«. (Raz 7,9.14) Ko v teh dneh obiskujemo grobove rajnih, se zaradi tega upanja v nas naseli veliko veselje, s katerim Jezus sklene oznanilo blagrov: »Veselite in radujte se, kajti veliko je vaše plačilo v nebesih.« (Mt 5,12)

Smrtna ura kot pomemben del življenja

V tej veri sta smrt in pogreb najdražjih vsega spoštovanja vredno dogajanje. Dotika se naših osebnih doživetij, ki pogosto izkovejo občutek nemoči, žalosti in strahu. Zelo močno pa se dotika tudi človeka kot presežnega, verskega bitja. Cerkev ponuja iz svoje duhovne zakladnice bogato simboliko in bogoslužna besedila,

ki so namenjena tolažbi svojcev rajnega in župnijskemu občestvu. Preko simbolov in besedil nas Sveti Duh Tolažnik usmerja v Kristusovo velikonočno skrivnost, da bi smrt sprejemali tesno povezano z veliko nočjo: kakor je Jezus Kristus za nas trpel in umrl ter tretji dan s telesom vstal od mrtvih, tudi mi upamo in verujemo, da se bo naša duša ob smrti srečala s svojim Odrešenikom in bo naše telo deležno vstajenja. V tem duhu dojemamo trenutek smrti, kot enega izmed najpomembnejših v zemeljskem življenju; od katerega je na nek način odvisna vsa večnost.

Slovo od rajnega in pogrebna slovesnost

Krščansko slovo od rajnih ter pogrebne slovesnosti zato izrazito izžarevajo vero v posmrtno življenje in jo s

simboli izpovedujejo. Pogrebno bogoslužje ni samo izročitev telesa rajnega zemlji v pričakovanju vstajenja od mrtvih, ampak je namenjeno tudi tolažbi svojcev in krščanske skupnosti ter izraža krščansko vero in upanje v večno življenje. Zato je za krščansko žalovanje zelo primerno, da se ohranja, kjer je še prisotna, ali na novo uvede molitev ob umirajočem in ob mrtvem človeku. To je primerno tudi, ko rajni ne leži doma. Zbiranje k molitvi ob večerih je

izraz vere in podpora rajnemu ter svojcem.

Upadanje krščanskih pogrebov in visok odstotek žarnih pokopov, ki Slovenijo uvršča v sam svetovni vrh (82,9 % v letu 2014), in nekatere nove oblike, kot npr. raztros, nas kot kristjane izzivajo, da na kulturo »odrivanja« smrti na rob življenja in čimprejšnjo pozabo rajnih odgovorimo s ponovno »evangelizacijo smrti«, ki na novo ovrednoti človekovo telo in smrt.

Pokop telesa rajnega je za Katoliško Cerkev še vedno najprimernejša oblika slovesa. Kristjani gledamo na smrt kot na edinstven in najbolj oseben način srečanja Boga in človeka že brez omejitev prostora in časa. Zato naj se telesa položijo v zemljo na blagoslovljenem pokopališču ali drugem svetem kraju. S tem krščansko občestvo izrazi vero v posmrtno življenje in pričakovanje vstajenja teles poslednji dan. Svetopisemska besedi-

la (prim. Mt 27,60.64-66 in druga) izpostavljajo podobe polaganja telesa v grob, praznega groba in povečanega telesa vstalega Jezusa Kristusa. Telo je sicer minljivo in podvrženo smrti, vendar je po Kristusovemu vzoru namenjeno vstajenju. Zato škofje močno spodbujamo vse kristjane, da, kjer je le mogoče, v veri izbere te tak način pokopa, kot ga je imel Kristus, to je pokop telesa. Pri obredih naj sodeluje župnijsko občestvo, da se pokaže povezanost rajnega in svojcev s Cerkvijo. V proces slovesa od rajnega naj se na možen način vključi obhajanje svete maše.

V Sloveniji je postal večinski način pokopa upepelitev in posledično žarni pokop. Razlogov je več, od prostorske stiske v mestih, ekonomskih razlogov do ideoloških nagibov. Cerkev sprejema tudi ta način, a daje prednost pokopu telesa. V primeru žarnega

pokopa mora duhovnik ali drug pastoralni sodelavec previdno preveriti, da odločitev ni bila sprejeta iz veri nasprotnih razlogov – v takem primeru cerkveni obred ne bi bil smiseln. Zaradi spoštovanja do rajnega spodbujamo, da bi se kar v največji možni meri tudi z obredom, poslovali od njegovega telesa še pred upepelitvijo. Marsikje to ni izvedljivo, a potrebno bi bilo iskati v tej smeri nove možnosti, saj je to želja, priporočilo in praksa vesoljne Cerkve. Tudi žare s pepelom rajnih je treba pokopati ali hraniti na svetih prostorih (pokopališče, kapela); tako je bolj zagotovljena molitev zanje in spomin nanje tudi v naslednjih generacijah. Hranjenje pepela rajnih doma za kristjane ni primerno.

Za kristjana ni primeren način pokopa raztros pepela rajnega. Želja po raztrosu v morje, v gorah, gozdu ali drugod v naravi,

ter pojavljajoče težnje, da pepel rajnega spremenijo v spominske predmete ali ga preoblikujejo v dragulje, je posebej vprašljiva, saj bolj poudarja ljubezen do narave kot odnos do Boga in občestva Cerkve. Upanje na večno življenje v Bogu je s tem močno zatemnjeno. Če ni določenega kraja pokopa, groba, je zelo okrnjena možnost molitve in spomina, ki izhaja iz obiskovanja grobov. Lahko vodi tudi v razne zlorabe in v nekrščansko pojmovanje človeka ter zanika njegovo izvirno dostojanstvo bitja ustvarjenega po Božji podobi. Hitreje se izbriše sled o obstoju določene osebe in se odvzame naslednjim generacijam možnost zgodovinskega spomina.

Enako spoštovanje kot do teles odraslih rajnih je prav, da imamo tudi do teles mrtvorojenih in splavljenih otrok. Tudi njihovo mesto pričakova-

nja vstajenja je grob na pokopališču in primeren krščanski pogrebni obred.

V primeru, da se kristjan odloči zapustiti po smrti svoje telo v medicinske raziskovalne namene, kar je delo ljubezni do bližnjega, je primerno, da se pred izročitvijo obhaja obred slovesa od rajnega, ki je podoben tistemu pred upepelitvijo.

Opozoriti želimo tudi na čedalje bolj prisotne krste ali žare, ki omogočajo pokop v posebnih položajih ali izpostavljajo določene

vidike posmrtnega življenja (npr. reinkarnacijo, žare iz katerih lahko vzklije rastlina itd.), in za kristjane niso primerne. Zato je treba imeti za cerkveni pogreb, kjer se izvede pokop v drugačnih oblikah od običajnih (krsta, žara), dovoljenje ordinarija. Nekateri komercialne oblike pogreba namreč lahko izražajo nekrščanske, panteistične, naturalistične ali novodobske poglede na človeka.

Kristus je bil položen v grob. Telo je svetišče Svetega Duha, saj je bilo po-

svečeno že z zakramentom svetega krsta in drugimi zakramenti, predvsem pa hranjeno s sveto Evharistijo. Zato naj bo naš odnos do telesa tudi ob smrti nadvse spoštljiv in prežet z upanjem in vero v večno življenje.

V želji, da skupaj ohranjamo in razvijamo krščansko obliko slovesa od rajnih, ki vključuje možnost molitve zanje in spomina nanje, vas blagoslovljamo!

Vaši škofje

Vir: <http://katolska-cerkev.si/>

V sklopu Nikolajevih srečanj
Vas župnija Dolnji Logatec vabi na predstavitev knjige z naslovom

ODPUŠČANJE KOT IZRAZ USMILJENJA

**v četrtek, 17. novembra, ob 19.30 uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.**

Predavala bo **Sonja Pungertnik**

Odnosi so nekaj najlepšega, pa tudi najtežjega v našem življenju. Lahko so vir naše sreče, a dostikrat žal tudi vir naše ranjenosti. Ranijo nas lahko tako naši bližnji, kakor tudi drugi, celo tisti, ki jih osebno ne poznamo. Ranimo pa lahko tudi sami sebe. Te rane hromijo naše življenje, nam preprečujejo zaživeti v notranji svobodi in miru in celo slabo vplivajo na naše zdravje. Ozdraviti jih more le odpuščanje, Božji zastonjski dar, ki pa se more uresničiti le z našim sodelovanjem.

Sonja Pungertnik je po poklicu defektologinja, kasneje pa je opravila I., II. in III. stopnjo izobraževanja iz realitetne terapije. Svoje znanje je nadgradila še s študijem Duhovnega izpopolnjevanja na Teološki fakulteti v Ljubljani ter s štirimi leti neformalnega izobraževanja s področja duhovnega spremljanja. Od leta 2007 je zaposlena v Ignacijevem domu duhovnosti, kjer skupaj s p. Ivanom Platovnjakom vodi šolo odpuščanja. Leta 2014 je bila izbrana za Slovenko leta. Je od rojstva slepa in s svojim življenjem pričuje, da je vsak lahko dar za druge, le svojo poklicanost moramo odkriti.

**Prisrčno vabljeni!
Povabite tudi znance in prijatelje!**

*Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar,
s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.*

OB PREBIRANJU KNJIGE »ZADNJI POGOVORI«

Predstavite knjige Benedikta XVI. »Zadnji pogovori«, galerija Družina, Ljubljana
Kardinal dr. Franc Rode in prof. dr. Anton Štrukelj

Foto: Ivan Herceg

Peter Zeewald, rojen leta 1954, je Josefa Ratzingerja, papeža Benedikta XVI., kot novinar spremljal dvajset let. Sedaj živi z družino v Münchnu. Iz pogovorov, ki sta jih imela, je nastalo več knjig. V knjigi »Zadnji pogovori«, papež v pokoju spregovori o spominih in dogodkih tako osebno kot še nikoli poprej. Očitno ob koncu svojega življenja ponižno dela obračun.

Za ljudi, ki »obrobno« spremljamo delo

Cerkve in je zanje značilna šibka osebna vera velja, da smo mnogi slovenski kristjani vse bolj »oddaljeni« in postajamo »izbirni verniki«, zanemarjamo občestva, ne zmoremo prepoznati karizem, bolj zaupamo materialni ali politični moči, pastoralo pa zlahka spremenimo v religijsko tehnologijo.

Več o značilnosti »oddaljenih« si lahko preberemo v

sporočilu Slovenske škofovske konference »Pridite in pogledjte«, Slovenski pastoralni načrt, Ljubljana 2012.

Tudi Peter Zeewald, novinar časopisa Spiegel, sam sebe označuje, da ni veljal za posebno katoliškega, pa vendar se je ukvarjal z J. Ratzingerjem več let. Prevzela ga je njegova sposobnost, da z neso- dobnimi mislimi plava proti toku.

Prav širina razmi-

šljanj (vseobsežnost) zastavljenih vprašanj in odgovorov tudi izbirnim kristjanom lahko ponuja odgovore na številna vprašanja, ki si jih danes vsak po svoje postavljamo kot okvir našega iskanja resnice.

Papež presenetljivo jasno in odkrito izraža svoje misli. Tudi sicer slovi po tem, da zna javno govoriti skoraj pripravljeno za tisk. Med nizanjem odgovorov na zastavljena vprašanja se večkrat ustavi, kot takrat, ko odgovarja na vprašanje, kako je s poslušanjem in odpiranjem Gospodu? Kako to najbolj storiš? In preprost odgovor je: »Hm, ja, prosjačiš Gospoda, ki mi mora zdaj pomagati; notranje se zbereš, ostaneš tiho. Nato vedno znova lahko potrkaš z molitvijo in kar gre.« Nič tako nemogočega in drugače od nas, vsakdanjih prosilcev za usluge torej.

Zanimivo pa je papeževo razmišljanje

o prihodnosti krščanstva in dejstvu, da se razkristjanjenje nadaljuje. Napoved, da zahodna družba, vsekar v Evropi preprosto ne bo več krščanska družba, zveni celo pesimistično. Pomembna bo odločnejša vernost, zavest o vrednotah posameznih občestev in krajevnih Cerkev.

Zato mora Cerkev najti nov način navzočnosti, njen način prisotnosti se mora spremeniti. Cerkev mora dobiti novo podobo, v njej živijo nove oblike.

Pomembno misel, ki jo podaja Benedikt XVI., zadeva tudi naše nenehno prizadevanje za v prihodnje. Vedno se lahko učimo, tudi ponižnosti, preprostosti in pripravljenosti na trpljenje. Po drugi strani pa odprtosti za vse kar prihaja.

Še o vprašanju dožemanja Boga je tekel pogovor.

Kje je v resnici Bog? Povzemam izbrane misli papeža Benedikta XVI. »Sploh ni

kraja, Bog sam je prostor, ne vidimo nebes, a povsod vidimo sledove Boga. Bog ni tam nekje, ampak je resničnost sama. Za resničnost ne potrebujem kraja.« In nadaljuje: »O vsem tem in še, se mora najprej teologija temeljito lotiti dela in priskrbeti ljudem nove možnosti predstavljanja. Velikanski so še zaostanki v prevajanju teologije in vere v današnjo govorico. Ustvariti je treba nove vzorce predstavljanja, da ne bomo iskali Boga v kakšnem kraju.«

V razgovoru sta avtorja pogovorov ustavila tudi pri vprašanju predstave o Bogu. Zanimiv je kratek odgovor papeža Benedikta XVI. »Ne, nimam nobene predstave o Bogu. Bog je navzoč v Jezusu Kristusu, ki je pravi človek.« Naj zaključim z njegovim iskanjem »Resnice«. »Ta se nas je samo dotaknila, ne moramo sicer reči imamo resnico.« Take misli tudi sicer prevevajo razmišljanje ponižnega

in preprostega, pa tudi učeneda teologa in univerzitetnega učitelja.

Podobna razmišljanja so prisotna tudi v naši Cerkvi. Katoliški nauk o vrednostni lestvici dovoljuje, da se pri bistvu krščanske vere odpovemo popolnosti in da pustimo odprta mnoga vprašanja, o katerih teologi danes razpravljajo, je zapisal Koning Franc v svojem delu »Živeti resnico v danem trenutku« (Mohorjeva družba 1992.). Sprejemljivo se zdi vprašanje, ki si ga je postavil eden izmed vidnih slovenskih teologov, ko se je vprašal in premišljeno odgovoril, da naš vernik vsak po svoje sprejema in utemeljeno razmišlja, da tudi mi nimamo pravice in sposobnosti trditi, da imamo vso resnico v svojem zakupu.

Vendar so tudi med nami razlike. Kako bi se sicer razložil mnenje sodobnika, ki postavlja trditev, da ima Cerkev edina pravico razsoditi, kaj vse

je prav, kaj izključuje, nezdržljivo s čim ... -ekskluzivno*.

S to trditvijo je bil iz pogovora o veri in Cerkvi odvrnjen eden izmed znancev, »obrobni kristjan«, ki pojasnjevanja razlage pojma o »ekskluzivnosti« Cerkve* ni razumel. In razkorak med sogovornikoma se je povečal.

Sprejmimo misel, da se nas je resnica samo dotaknila in upoštevajmo spoznanje papeža Benedikta XIV., da so zaostanki v prevajanju teologije še veliki.

Pavel Mihevc

---

* ekskluziven, ekskluzivna, izključujoč kaj, nezdržljiv s čim, izključilen ...

VESELI IN BOGATI PONEDELJKI

Nadvse sem vesel ideje Doma Marije in Marte, da med počitnicami organizira vsak ponedeljek izlet naših stanovalcev po Logatcu. Nadvse je dragoceeno, da naši stanovalci vidijo in spoznajo Logatec v počasni vožnji v vozičkih in občudujejo lepe hiše, vrtove in cvetje ter ugotavljajo, da so tu doma dobri ljudje.

Tudi tisti, ki so doma iz Logatca, se veselijo, ker vidijo, kaj vse se je spremenilo in olupšalo, da prav žarijo od veselja. Kako ne bi, če pa čutijo, da so ljubljani in sprejeti v tem okolju.

Poleg stanovalcev je že kar ustaljena skupina prostovoljcev, ki že pred deveto uro čaka na dvorišču, ko bodo sestre in negovalke pripeljale pripravljene stanovalce Doma za na pot. Med potjo se razvije pogovor, veselje in spoznavanje drug drugega. V takem lepem vzdušju

in razumevanju vsi pozabimo na svoje vsakdanje tegobe. Zares, ljubezen je tista, ki zdravi. Danes bi kdo mislil ali rekel, le kje boš dobil od 20 do 25 prostovoljcev, ker mora vsak stanovalec imeti svojega. Letos smo enkrat šli skupaj z otroki iz Miklavževa vrta v Dom starejših v Logatcu. To je bil dogodek. Ljudje, ki se peljejo v avtu, kar ostrmijo. V Logatcu je sicer kar običajno videti vozičkarje, ker je veliko mamic, a tudi očetov ni več sram peljati vozička po cesti. Ampak videti vozičke z otroki in oskrbovance na invalidskem vozičku skupaj na pločniku, to pa je možno videti samo v Logatcu. Ljudje, ki to vidijo in doživijo, vidijo, da je to novo upanje. Poskrbljeno je za vse: od najmlajših do najstarejših. Le-ti vedo, da niso vezani samo na svoj dom ali stanovanje.

Ponedeljkova pot pa ni kar tja v en

dan, ampak vedno v konkretni dom, kamor nas dobri ljudje povabijo. Pri vseh nas čaka bogato presenečenje. Ne manjka niti harmonika. Petje pride spontano iz zadovoljnih grl, ko človek pozabi na vse tegobe in skrbi. Vzrok veselja ni vino, kakor pravi Prešeren – ki utopi vse skrbi, v potrlih prsih up budi. Novo upanje nam vliva ljubezen Božja, ko odkrivamo, da smo ljubljene od Boga. Ni treba veliko in ne kakih bombastičnih besed, le vesel in iskren pogled, pa se v očeh zaiskri solza, ki polni našo dušo. Ti naši ponedeljki nagovorijo mimoidoče pa tudi ljudi v stanovanjih, ki gledajo skozi okno.

Tudi sam grem z veseljem zraven, ker tako večplastno doživljam, kako prav je bilo, da nam je Bog navdihnil to idejo medgeneracijskega doma v času, ko mnogi obupujejo nad mladino, starostniki pa nad svojo btežnostjo in nemočjo.

Ni potrebno godrnjati nad tem, kar nam Bog pošilja vsak dan, ampak v tem videti in doživljati Božjo bližino in se tega iz dna duše radovati.

Če bo kdaj komu težko in se bo čutil osamljenega, naj se nam v prihodnjem letu med počitnicami pridruži in doživel bo resnično veselje.

Župnik Janez

DOBRODELNI KONCERT za DRUŽINE V STISKI!

»Usmiljeni kakor oče«

Program bodo popestrili:

- **Ansambel Jelen** iz Cerknice
- **Kanomeljske punce** iz Kanomelj pri Idriji
- **Ženski pevski zbor PREM** Ilirska Bistrica
- **Kolkr Tolk** iz Logatca
- **Režjanab sasedi kvartet** godcev in pevcev iz Tolmina
- **Pevski zbor Dragonarji Generala Maistra** iz Cerknice
- **Skupina Nazaret** iz Logatca
- **Rok Cigale** iz Planine

Karitas ✝

nedelja, 13. november 2016 ob 17. uri
Jožefova dvorana Logatec

Vstopnice po **6 eur** so v predprodaji na voljo v **DZS Logatec** ali pri članih **Karitas Logatec**.
Na dan koncerta si jih lahko zagotovite 1 uro pred pričetkom.

KOLOFON

Izdaja: *župnija Dolnji Logatec*

Odgovarja: *Janez Kompare*

Glavni urednik: *Alen Širca*

Naklada: *600 kos*

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.